

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – Komisja Europejska / Węgry**(Sprawa C-718/17)**

(2018/C 112/25)

*Język postępowania: węgierski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Tokár i G. Wils)*Strona pozwana:* Węgry**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że poprzez niepodawanie regularnie, nie rzadziej niż co trzy miesiące, liczby wnioskodawców, których można szybko relokować na ich terytorium, Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 5 ust. 2 decyzji Rady (UE) 2015/1601, a w następstwie uchybiły pozostałym zobowiązaniom z zakresu relokacji nałożonym w art. 5 ust. 4–11 wspomnianej dyrektywy;
- obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W wydanych przez Radę we wrześniu 2015 r. dwóch decyzjach, mianowicie w decyzji Rady (UE) 2015/1523 ⁽¹⁾ i decyzji Rady (UE) 2015/1601 ⁽²⁾, ustanowiono system relokacji o charakterze tymczasowym i dotyczący sytuacji nadzwyczajnych, w którego ramach państwa członkowskie przyjęły na siebie obowiązek relokacji osób wymagających ochrony międzynarodowej z terytoriów Włoch i Grecji.

Decyzje Rady zobowiązywały państwa członkowskie do kwartalnego oferowania miejsc wnioskodawcom, którzy mogli być relokowani, i zagwarantowania w ten sposób szybkiej i uporządkowanej realizacji procedury relokacji. Choć prawie wszystkie państwa członkowskie relokowały wnioskodawców i spełniły obowiązki w tej dziedzinie, Węgry nie przyjęły żadnego rodzaju środka od chwili wprowadzenia systemu relokacji.

W dniu 16 czerwca 2017 r. Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia przez Węgry ciążącym na nich zobowiązaniom w związku z decyzją Rady (UE) 2015/1601.

Uznawszy udzieloną przez Węgry odpowiedź za niezadowalającą, Komisja przeszła do następnej fazy postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom i w dniu 26 lipca 2017 r. przesłała Węgrom uzasadnioną opinię.

Z uwagi na uznanie, że odpowiedź na uzasadnioną opinię jest niezadowalająca, Komisja postanowiła wszcząć postępowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości, wnosząc o stwierdzenie, że Węgry nie wywiązały się z zobowiązań ciążących na nich w dziedzinie relokacji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji (Dz.U. 2015, L 239, s. 146).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1601 z dnia 22 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji ((DO 2015, L 248, s. 80).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Czeska**(Sprawa C-719/17)**

(2018/C 112/26)

*Język postępowania: czeski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malůšková i G. Wils, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Czeska – poprzez niepodawanie regularnie, nie rzadziej niż co trzy miesiące, odpowiedniej liczby wnioskodawców, których można szybko relokować na terytorium tego państwa członkowskiego – uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 2 decyzji Rady (UE) 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. ustanawiającej środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji ⁽¹⁾ oraz art. 5 ust. 2 decyzji Rady (UE) 2015/1601 z dnia 22 września 2015 r. ustanawiającej środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji ⁽²⁾, a w konsekwencji także dalszym zobowiązaniom dotyczącym relokacji ustanowionym w art. 5 ust. 4–11 dwóch wspomnianych decyzji Rady;
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

We wrześniu 2015 r. Rada przyjęła tymczasowy program relokacji w trybie pilnym za pomocą dwóch decyzji, czyli decyzji (UE) 2015/1523 i decyzji (UE) 2015/1601, na podstawie których państwa członkowskie zobowiązały się do relokacji z Włoch i Grecji osób w sposób oczywisty wymagających ochrony międzynarodowej.

Decyzje Rady nakładają na państwa członkowskie zobowiązanie do zaoferowania co trzy miesiące dostępnych miejsc w celu relokacji, aby zapewnić szybki i uporządkowany proces relokacji. O ile niemalże wszystkie państwa przeprowadziły relokacje i przyjęły zobowiązania w tym zakresie, o tyle Republika Czeska nie przeprowadziła żadnych relokacji od sierpnia 2016 r., a od ponad roku nie zaoferowała żadnych nowych miejsc.

W dniu 15 czerwca 2017 r. Komisja wszczęła przeciwko Republice Czeskiej postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Odpowiedź Republiki Czeskiej nie została uznana za zadawalającą, w związku z czym Komisja postanowiła przejść do kolejnego etapu postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego poprzez przyjęcie w dniu 26 lipca 2017 r. uzasadnionej opinii.

Odpowiedź Republiki Czeskiej na tę opinię nie została uznana za zadawalającą, a zatem Komisja postanowiła wnieść przeciwko Republice Czeskiej do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skargę w sprawie uchybienia zobowiązaniom związanym z relokacją.

⁽¹⁾ Dz.U. 2015 L 239, s. 146.

⁽²⁾ Dz.U. 2015 L 248, s. 80.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 13 października 2017 r. w sprawie T-572/16 Brouillard / Komisja, wniesione w dniu 24 grudnia 2017 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Mihaylova, G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Alain Laurent Brouillard

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 października 2017 r., Brouillard / Komisja (T-572/16);
- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania w dwóch instancjach.